

Rusija bo najbrže prodala Balkan

je je Stalin že dovolil Nemčiji proste roke na Balkanu, za kar bo dobil vzhodno Romunsko in pa dovoljenje zasesti vso Finsko.

TLER SE HOČE BAJE ZAVAROVATI PRED ANGLEŠKIM NAPADOM IZ BALKANA

Belgrad, 6. jan. — Nemški viri poročajo, da je Rusija dovolila Nemčiji zasesti Finsko. V zameno za to je Rusija iz Berlina zagotovila, da Nemčija ne bo nasprotovala, če Rusija zasesti vzhodno Romunsko in pa vso Finsko.

Nekateri poročila zatrjujejo, da je Hitler svoje čete v Finsko že v sredo, drugi pa trdijo, da bo Hitler počakal do zmrzanih, ali pa toliko časa, da bo prehod nemške armade varen.

Če turške meje prihajajo pod vpliv, da je zbrala Turčija v Finsko, ki meji na Bolgarijo, več tisoč vojakov za slučaj, če nemška armada v Bolgarijo napade. Nemčija vedno bolj pritiska na jugoslovansko vladno, da bi izločila bivšega ministrskega sekretarja Milana Stojadinovića, ki je bil pristaš nacije in sovražnik Jugoslovancev. Toda jugoslovanska

vlada je odgovorila s tem, da je poslala Stojadinovića v še bolj skrit kraj in zaprla več njegovih ožjih prijateljev.

Istanbul, Turčija, 6. jan. — Tukaj prevladuje mnenje, da vse te nemške priprave za pohod na Balkan niso drugega, kot da se Hitler boji, da bi Angleži potem, ko bodo strli Italijo, začeli prodirati iz Grčije preko Balkana proti Nemčiji. Zato Hitler zdaj silijo doli na Balkan, da počaka Angleže na tujem ozemlju in kolikor mogoče daleč od Nemčije. Nekateri viri zatrjujejo, da se Nemčija zdaj boji angleškega napada preko Balkana, ker Italija ni mogla zadržati Angležev v Afriki. Zato pa tudi mislijo, da Bolgarija ne dela načrtov z Nemčijo za napad na Grčijo, ampak za obrambo proti napadu angleške armade. Vsa poročila se pa strinjajo v tem, da bodo Turška, Grška in Anglija skupno nastopile, če pride nemška armada v Bolgarijo.

Angleži drevijo proti Tobruku

Bejrut, 6. jan. — Angleške mornarice so se takoj po izločitvi Bardije zadrevile proti temu cilju, pristanišču Tobruku, ki leži nekako 70 milj od Bardije. Cesto, ki vodi od Bardije do Tobruka, kasno zgradili Italijani, so imeli Angleži že pred padcem Bardije v oblasti. Prve angleške čete so se zdaj napotile na Bardijo, da se jim pridruži glavna italijanska armada, ki brani Tobruk. Angleško vrhovno poveljstvo trdi, da so zajeli v Bardiji

na 30.000 Italijanov. Nekateri viri zatrjujejo, da so pomagali avstralskim četam pri napadu na Bardijo tudi Francozi. Za angleško armado v Afriki je zdaj velik problem, kako bo skrbela za 80.000 italijanskih vojnihi ujetnikov.

Kdaj se bodo zagnali Angleži z vso silo na Tobruk, se še ne ve. Morda ga bodo obkolili in prisilili k predaji kot so Bardijo. Kadar bo padel Tobruk, se bodo vrgli Angleži na Tripoli, glavno mesto italijanske Libije. Ko bo padlo to, bo konec italijanskega imperija v Afriki.

Grki še vedno napredujejo

Atene, 6. jan. — Grško vrhovno poveljstvo poroča, da so Grki italijansko linijo na treh njenih novih ofenzivah, in da se Italijani stalno umikajo. Največji napredovali ob Jadranskem morju, kjer se italijanska armada umikajo proti Valoni. Na srednji fronti so Grki zasedli važne gorske postojanke na Valoni in Tepelini. Na severni fronti so Grki zasedli italijanski napad, nato pa so se v ofenzivo. Sneg se je že

začel topiti, radi česar je grška armada nekoliko olajšana prodiranje.

Morala italijanskih vojakov v Albaniji je pod ničlo. Poročila vedo povedati, da so prepri med redno armado in fašisti na dnevnem redu. Vojaki pravijo, da so fašisti začeli to vojno in naj se tudi vojskujejo. Neko poročilo ve tudi povedati, da je dalo italijansko poveljstvo v Elbasani ustreliti štiri častnike, ki so strašili vojake s porazom.

ALI BO SLUŽIL KANADI, ALI U. S.?

Dick Daley iz Elyrije, O., se zdaj v jako kočljivem položaju, ker je bil preveč vnet, da bi mlatil Nemce v Evropo. Ostanke še nadalje v Elyriji postal dezertir kanadskega vojske, v katerega se je vpisal nekaj mesece. Ako bo prišel nazaj k svojemu polku, bo z njim ameriške armade.

ameriško armado in da se mora prijaviti za enoletno vojaško službo Strica Sama.

Obvestil je svojega poveljnika v Kanadi in mu razložil položaj. Ta mu je odpisal, naj ostane doma, dokler se ne bo zadeva razčistila in rešila pri obeh vladah.

Važna seja
Članice podružnice št. 14 SZZ so prošene, da se udeležijo nocoj ob 7:30 važne seje v navadnih prostorih.

ALI SO TO "PESO" NAŠLI GRKI?

Kup bomb, kakršne mečejo italijanski bombniki. Slika je bila vzeta nekje v Albaniji in morda so v tem času Grki prišli že v ta kraj in porabili bombe za italijanske postojanke.

Dr. sv. Cirila in Metoda KSKJ

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ je izvolilo za 1941 sledeči odbor: Predsednik Teddy Rossman, podpredsednik Frank Stefančič, tajnica Matilda Ropret, 19601 Kildeer Ave., blagajnik Alfonz Sajovic, zapisničarica Mildred Skufca, nadzorni odbor: Frances Rupert, Frances Globokar, Ana Mestek, zastavonoša Stanley Derganc, duhovni vodja Rev. A. L. Bombach; zdravnika dr. Perme in dr. Skur. Seje so vsako 2. sredo v mesecu v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Nocoj na sejo

Člani Euclid Rifle kluba so prošeni, da se vsi brez izjeme udeležijo nocoj ob osmih seje v navadnih prostorih. Slišali boste poročilo od nedeljskega banketa, ki je bil sijajen uspeh.

Selitev pogrebnega zavoda

Mr. Louis L. Ferfolia, slovenski pogrebnik v Newburgu, ki je bil doslej na 3515 E. 81. St., se je sedaj preselil v nove in moderne prostore, 9116 Union Ave. Telefonska številka je ista: MICHIGAN 7420.

IZGUBLJENE PSE BODO LAHKO POZNALI

St. Louis. — Elmer Stege je prišel na pametno idejo, ki bo pomagala dati izgubljene pse pravi lastnikom nazaj. Stege namreč svetuje, da bi se psom vtisnilo na stegna z električnim pisalom posebne vrste črnilo, ki za vedno ostane. Vsak lastnik psa bi dal svojo številko tako, da bi dve ne bili enaki. Tako bi bila vsaka zamenjava psov nemogoča.

Arrow klub tudi zaprl

V soboto večer je zaprl svoja vrata "za nedoločen čas" Arrow klub, znana igralnica v okraju Geauga. Prišel je ukaz od države, da so prostori pravcata past v slučaju ognja in da klub ne sme posloovati, dokler ne bo poslopje odgovarjalo tožadnim predpisom. Tako zdaj v okraju Cuyahoga ni odprte nobene večje igralnice.

Zadušnica

V sredo ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Frankom Pižmoht v spomin druge obletnice njegove smrti.

Vse ameriške republike v nevarnosti, je izjavil včeraj Roosevelt kongresu

Srečen Božič!

Danes je pravoslavni Božič. Praznujejo ga tudi naši bratje Jugoslavlani, Srbi. Hrabremu srbskemu narodu, ki je prelil toliko krvi za Jugoslavijo in ki bo morda te dni zopet poklican, da brani svobodno jugoslovansko zemljo pred požrešnim tujcem, želimo k praznikom vse najboljše in z iskrenjo željo, da bi nam Bog obvaroval s toliko žrtvami odkupljeno Jugoslavijo pred bojno viхро. Naša iskrena želja je, da bi po sedanji evropski vojni zasijalo sonce svobode tudi onim našim rojakom, ki so danes še zasluženi pod tujim jarmom.

Senator Glass svetuje U. S. mornarici, naj premakasti nemške nacije

Washington, D. C. — Senator Carter Glass, demokrat iz Virginije, ki je v nedeljo praznoval svoj 83. rojstni dan, je ob tej priliki izrazil željo, naj bi šla ameriška mornarica in premakastila Nemce. Senator, ki je bil nasproten mnogih novodealerskim naredbam, se v polnem strinja z načrti predsednika Roosevelta glede inozemske politike. "Po mojem mnenju bi morali vse to storiti že prej. Mi se vse prepočasi gibljemo," je rekel senator.

Mr. Glass se je šele lansko leto poročil z Mrs. Mary Meade, učiteljico iz Virginije. Nameral je s svojo ženo natihem obhajati rojstni dan, ko so prišli razni vplivni senatorji in moral je sesti z njimi k zakuski. Predsednik Roosevelt je čestital senatorju v posebnem pismu.

Seja čitalnice

V sredo 8. januarja se vrši ob osmih seja Slovenske narodne čitalnice v navadnih prostorih. Pridite vsi!

Zaroka

Mr. in Mrs. Anton Pusnar, 21800 Ivan Ave., Euclid, Ohio, naznanjata zaroko nekakinje Lillian z Mr. Johnny Mandel Jr. iz 21071 Nicholas Ave.

Naročil je kongresu, naj spremeni Zedinjene države v arzenal za ogrožane svetovne demokracije. Pre-rokoval je dejanski napad na Zed. države, ako zmagajo diktatorji.

Washington, D. C., 6. jan. — Par minut po drugi uri danes popoldne je predsednik Roosevelt podal obema zbornicama kongresa svojo poslanico, v kateri je priporočal kongresu, naj spremeni Zed. države v arzenal za ogrožane svetovne demokracije z naglo in vedno večjo produkcijo orožja. To svojo poslanico je predsednik sam imenoval kot neprimerno v naši zgodovini, ker nam še tudi nikdar ni grozila taka nevarnost iz inozemstva.

"Mi moramo posvetiti vso svojo pozornost, da se ubranimo tej nevarnosti, je rekel predsednik. "Naši domači problemi so zdaj del te velike nevarnosti."

Predsednika je večkrat prekinil silen aplavz in pritrdjevanje, toda v splošnem se je opazilo, da se navzoči zavedajo resnosti položaja, ko so napeto poslušali najvišjega predstavnika dežele, ki je opozarjal, da je bodočnost vseh ameriških republik v resni nevarnosti.

Predsednik je prerokoval dejanski napad na Zed. države, če bodo diktatorji zmagali v tej vojni ter je vprašal kongres, da naj sprejme njegov načrt, da se posodi Angliji in drugim narodom orožje, ter se jim s tem zagotovi zmago nad napadalci.

Roosevelt je rekel, da bo vprašal kongres za več denarja, da se izvede obrambeni program ter je priporočal, da bi se večji del teh stroškov plačal z večjimi davki.

"Kongres tudi vprašam za oblast in dovolj denarja, da se izdela več municije in vojnihi potrebščin vseh vrst, katere se bo izročilo onim narodom, ki so danes v boju z napadalci," je rekel predsednik. "Taka pomoč ne bo čin vojne, tudi če bo to smatral kak diktator za kaj takega. Kadar bodo hoteli diktatorji pasti po nas, ne bodo čakali, da se bomo mi v čem pregrešili, kar bi kazalo na vojno. Tako niso čakali pri Norveški ali Belgiji ali Nizozemski."

Roosevelt je pojasnil, kaj on smatra za princip svobode člo-

SVOJO ŽENO USTRELIL V CERKVI

Grand Rapids, Mich. — V katoliški cerkvi sv. Andreja v tem mestu je bila v nedeljo ustreljena neka 32-letna žena in njen mož je zaprt na policiji kot njen ubijalec. Ta ženska je Mary McCarthy, stara 32 let, njen mož je Willis McCarthy, star 34 let, agent iz Detroita. Na policiji je po tem groznem dejanju izpovedal, da se mu je bil trenutno omračil um in da ni vedel, kaj je delal. Par se je bil ločil pred sedmimi tedni.

V cerkvi je bila ravno maša in navzoč je bil tudi policijski kapetan Matthew Fritzen, ki je pozneje opisal ves dogodek. McCarthy je čakal na svojo ženo pred cerkvijo. Ravno ko je stopila v cerkev v spremstvu svoje sestre in nekakinje, je mož streljal nanjo. Žena je zbežala v cerkev in ko je bežala po cerkvi proti oltarju, je ponovno streljal nanjo in jo smrtno zadel.

Potem je pobesneli mož vno-vič nabil puško, stekel pred ol-

težva in ne, kar skušajo tirani vpeljati kot "novi red" z bombami, namreč:

Najprej je prostor in svoboda v govoru in izjavljanju, povsod po svetu.

Drugič, svobodno izražanje veroizpovedi vsakega človeškega bitja, da časti svojega Boga po svoji volji, kjerkoli po svetu.

Tretje pride svoboda ekonomskega sporazuma, ki bo zagotovila vsakemu narodu zdravo, mirno življenje, kjerkoli po svetu.

Četrtič pride svoboda pred strahom, kar naj pomeni svetovna razorožitev od take točke, da ne bo noben narod v stanu napasti svojega sosedo, kjerkoli po svetu.

Značilne so bile Rooseveltove besede, ko je rekel, da se moramo varovati one male skupine sebičnih ljudi, ki bi pristigli krila ameriškemu orlu, da bi si z njegovim perjem nastlali svoja gnezda.

Potem se je predsednik dotaknil tudi domačih problemov in priporočal ekspanzijo pokojnine in brezposelne zavarovalnine; širšo priliko za potrebno zdravniško pomoč; delo za one, ki žele delati.

Kongres bo šel za predsednikom v vsem, kar ta zahteva. V nekaj dneh se pričakuje sprejetje predlogov v poslanski zbornici za potrebni denar v obrambene svrhe in za pomoč Angliji. V senatu se pričakuje nekaj debate, toda izmed 96 senatorjev jih bo komaj kakih 25 do 30, ki bodo ugovarjali.

Jack Lenaršič vabi!

Poznani slovenski farmar Jack Lenaršič, ki ima svojo lepo farmo na cesti št. 534, box 35, Geneva, Ohio, vabi vse svoje prijatelje in znance v nedeljo 12. februarja na okusne domače klobase. Ker pa klobasam ni dobro samim biti, ima Jack fino rdečo kapljico, ki jo bo v nedeljo točil od zida.

Nov grob

Danes zjutraj je nagloma umrl, zadet od srčne kapi, Frank Kalin, star 52 let, stanujoč na 863 E. 146. St. Pogreb ima v oskrbi pogrebni zavod Jos. Žele in Sinovi. Čas pogreba bomo sporočili jutri.

"AMERIŠKA DOMOVINA"
AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po ramašaldu: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 5 Tues., Jan. 7, 1941

Zed. države bodo arzenal za vse demokracije

Vesoljni svet je hotel vedeti stališče Zedinjenih držav. Kitajski kuliji, ki so v potu svojega obraza zasipali globoke luknje, ki so jih izkopale japonske bombe na življensko-važni cesti v Burmi, so hoteli vedeti, če jim bodo Amerikanci še nadalje pomagali. Dobrodušni holandski naseljenec na Javi, nervozno sedeč pod Damoklejevim mečem japonske invazije, je hotel vedeti, če bo Amerika z njim. Preprost kmetič v Normandiji, ki mora biti poslušen vsiljivcu — Nemcu, ki ga je zarobil, se vprašuje, če ga bo prišla Amerika rešiti.

Preko Rokavskega preliva se otepljejo Angleži nemških muh, ki brenče v podobi bomb noč in dan okrog njih, pa se vprašujejo, če bo prišla Amerika o pravem času na pomoč, da prepreči nemško invazijo. V Berlinu, v Rimu, v Tokiu se sprašujejo generalni štabi isto, čeprav iz čisto drugega namena.

V zahodni hemisferi zre vse zaupljivo v Washington, tako argentinski gaučo, kot brazilski kavni plantažnik, mehiški trgovec kot kanadski vojak. Vsem tem kaže vodilna zvezda pot naravnost v Washington. In v Zed. državah samih, zre 132,000,000 ljudi z vsem zaupanjem v predsednika Roosevelta in ga prosijo, naj jim pove resnico: ali je res tako nevarno, kot se sliši od vseh strani.

In ono nedeljo je govoril Roosevelt iz Bele hiše, sedeč pred baterijami zvočnikov. Natančno 22 minut po devetih zvečer je odgovoril na to važno vprašanje. Še nikdar v zgodovini človeštva ni bil odgovor tako težko in z različnimi čustvi pričakovan. Od Singapore do Seattle je sedelo pri radiju najmanj 100,000,000 ljudi in pričakovalo odgovor. Kmalu po deveti zvečer so bile mestne ulice skoro prazne in celo v gledališčih je bilo manj obiskovalcev, kot navadno. Sedeli so doma pri radijskih aparatih in vlekli na uho, kaj bo rekel predsednik največje demokratske države.

In mnogi od 100,000,000 poslušalcev, ki so sedeli pri radijih, so bili pripravljeni, da bodo sproti pisali Rooseveltov govor. Diktatorji v Berlinu, Rimu in Tokiu so že vnaprej posvarili Roosevelta, naj pazi, kaj bo govoril, ker bo nepremišljena beseda lahko dovedla do vojne. Previdni nevtalci, kot sta, na primer, Rusija in Švedska, sta že vnaprej namigavali o nevtralnosti Zed. držav.

Doma je deževalo na tisoče brzojavov v Belo hišo, ki so jih poslali posamezniki, ki so hoteli dati smer Rooseveltovemu govoru, da ne bi rekel preveč, ali da ne bi rekel premalo. Nekateri so brzojavljali: "Kaj pa je razlike, kdo zmaga?" Drugi so zopet urgirali predsednika za pomoč Angliji, toda paziti je treba, da ne gremo predaleč!

Roosevelt je dobil nasvete tudi od ljudi, ki so prepričani, da bo Anglija izgubila. Enako tudi od ljudi, ki hočejo, naj bi se obrnil Roosevelt na Hitlerja, če se ne bi morda dal doseči kak sporazum. Ti ljudje so menda pozabili, da Hitler v sili obljubi vse, a ni še nikdar držal besede.

Vsem te je predsednik Roosevelt povedal jasno in določno: "Odkrito in preudarno izjavljam: da je nevarnost!" Povedal je glede osišč: "Noben diktator in nobena kombinacija diktatorjev ne bo omajala našega namena za pomoč Angliji z grožnjami."

Ircem je povedal: "Preudarite sami, zgledov imate dovolj, kakšna bo vaša bodočnost, če zmagajo naciji. Ali bo dovoljeno samo Irski ostati svobodni, kot edina izjema, ko bo ves svet zarobljen?"

Onim, ki zahtevajo od Amerike nevtralnost, je povedal: "Nič ni bolj kršitev nevtralnosti za nas, če pošljemo orožje Angliji, kot je za Rusijo ali Švedsko in druge države v bližini Nemčije, ki pošiljajo jeklo in premog, olje in druge vojne potrebščine Nemčiji in to vsak dan v tednu."

In končno je rekel: "Ali je kdo, ki bi resno verjel, da se nam je v Ameriki bati kakega napada, dokler ostane Anglija naša najmočnejša vodna sila kot sosed? In ali je kdo, ki bi resno dvomil, da se nam ni bati napada osišč, če bo osišče postalo naš sosed? Mi moramo imeti več ladij, več topov, več letal, več vsega. Mi moramo postati ogromen arzenal za vse demokracije. Za nas je to nevarnost, prav tako resna kot vojna."

"Ako mislim na danes in na jutri," je rekel predsednik, "bom podal naslednjo določno izjavo ameriškemu narodu. Mnogo manjša je nevarnost, da bi se zapletle Zed. države v vojno, če storimo vse v svoji moči ter pomagamo narodu, ki se branijo pred napadom osišč, kot pa če držimo križem roke in mirno gledamo njih poraz. V tem slučaju bi uradno čakali na zmago osišč in čakali, da potem obrnejo svoje orožje tudi proti nam. Če hočemo biti pošteni sami s seboj, moramo priznati, da tvegamo, pa naj vzamemo katero pot hočemo. Toda v dno srca sem prepričan, da ogromna večina ameriškega naroda priznava, da je pot, katero priporočam jaz, manj tvegana sedaj in da ta pot vodi do končnega svetovnega miru."

Naš predsednik je položil karte na mizo. Če bo šlo po njegovem, bo postavil ameriško industrijo na vojno bazo, ter storil vse, da pomaga Angliji odbiti sovražnika. Razumljivo, da tega ne more doseči predsednik sam, ampak vse to zavisi od sedanjega 77. kongresa. Ako kongres ne bo poslušal predsednika, bo naravnost ustrezal berlinsko-rimskemu-japonskemu osišču.

BESEDA IZ NARODA

Iz Girarda

Božični in novoletni prazniki so minili. Mnogo kart smo poslali drug drugemu v tem času in si voščili vesele praznike in srečno novo leto. Za božične praznike se je bil tudi naš Smithsonian skoro spremenil v Betlehem, kajti vsak je nekaj malega naredil pred svojo hišo, kar je bolj spominjalo na božič.

Posebno pa se je postavil John Dolčič, odkjer se je čulo celo zvonjenje in božične pesmi. Tudi Mrs. Lausche-Welf in Miss Udovitch sta kar cele praznike prepevali. Bilo je nekaj kar ni smo pričakovali za letošnji božič. V tem času pa smo se spominjali naših dragih v starem kraju, kjer v strahu čakajo, kdaj se bo poljubilo krutemu sovražniku zasesti njih domovino ali jim celo razdejati borne domove. Priporočljivo bi bilo, da bi vsak po svoji moči pomagal domov in če ne more drugega, pa bi jim vsaj pisal, ker gotovo težko pričakujejo naše pošte.

Radio program SZZ na božični dan je bil nekaj izvrstnega, pa saj vemo, da kadar se je Mrs. Albina Novak kaj polotila, da je vselej tudi imela uspeh. Tako lepe pesmi in pa govor o SZZ je bila res posebnost svoje vrste. Članice SZZ ste lahko vesele in ponesne, da imate Albino v svoji sredi, ki vam vselej resnično pokaže, da res dela iz ljubezni do sester članic in sploh Slovenske ženske zveze.

Ker pa ima Mrs. Albina Novak precej velik vpliv med svojimi članicami, bi bilo dobro, da bi jim bila povedala, da ima Slovenska ženska zveza brata in to je Slovenska moška zveza. S tem bi bila jako utregla članom SMZ, posebno pa našemu gl. predsedniku Mr. Udovichu v Barbertonu, Ohio.

Saj vem, da si bo Albina mislila: "Še tega mi je treba, da bi še zanje agitirala, saj imam doma v svoji organizaciji dovolj dela." To sem samo zato omenil, ker takrat ko se je tukaj ustanovila podružnica SZZ me je moja žena vprašala, če sme pristopiti. Povedal sem ji, da naj kar pristopi in tudi pridno agitira, da bodo napredovale kakor pri drugih podružnicah po raznih naselbinah in mislim, da so tudi druge žene tako storile.

Vidite žene in dekleta, sedaj bi bilo treba, da daste pa še v poguma svojim možem in fantom, da tudi oni pristopijo v Slovensko moško zvezo. Če bi vsaka žena in dekleta storila, potem bi bili mi že kar na konju in bo tudi naša zveza tako lepo napredovala kakor SZZ.

Na zadnji naši seji smo sklenili, da priredimo veselico in sicer 18. januarja. Naročeno mi je bilo, da naj kaj napišem za v dnevnik Ameriško Domovino ter malo povabim vse rojake, čeprav niso člani Slovenske moške zveze. Prav prijazno pa so vabljeni tudi vse članice Slovenske ženske zveze iz Girarda in bližnje okolice, če hočejo, da jim bomo tudi mi povrnili 15. februarja, ko bodo tudi one priredile nekaj podobnega. Pravijo, da bo tista prireditev zato, da bo nekaj blagajne, da bodo lahko dekletom kupile "kučemaške" (uniforms), ker bi radi videle, da bi se naša dekleta tako postavila kakor pri drugih podružnicah SZZ.

Torej pokažite se, da ste z nami in mi vam bomo gotovo vrnili in močete še en ošpetel kupili. Na svidenje 18. januarja in 15. februarja,

John Anžiček.

Prvo tramvajsko progo je napravil francoski inženir Loubet, a ne v Franciji, temveč v Ameriki v New Yorku leta 1842.

ST. CLAIR RIFLE AND

Kam gremo pa v soboto? No, kam, saj čakam že eno leto, da bom šel spet na srnjakovo večerjo, ki jo bodo pripravili fantje od St. Clair Rifle and Hunting kluba in sicer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Torej to bo v soboto 11. januarja ob osmih zvečer. Najboljša zabava in tudi postrežba vam je garantirana, pa naj bo star ali mlad.

"Za vse in vsega bo dovolj," tako nekako sta se pogovarjala Ludvig in Mike, jaz sem ju pa poslušal, a ona dva pa nista vedela, da sem tudi jaz član kluba. To je pa tudi res, kar je prav gotovo znano vsem tistim, ki ste že bili kdaj na prireditvah tega kluba. Kadar ti fantje kaj napravijo, je vselej tako dobro, da vsi tisti, ki so se udeležili kake naše gostije ne morejo zlepa pozabiti, kako fino so bili postreženi.

Da bomo pa tudi letos veseli, je naš klub poslal v zadnji sezoni enega naših članov v Pennsylvanijo v tiste šume z naročilom, da mora prinesiti srnjaka, pa naj ga že ustrelji ali pa živega vjame in to naj gleda, da bo srnjak dovolj debel in velik, da bo mogel klub tudi letos dobro postreči svojim gostom kakor po navadi.

Kakor je bilo že poročano od odbora, katerega naloga je preskrbeti vsega kar je potrebno za srnjakovo večerjo, je sedaj že vse v redu. Dobili so tudi izvrstnega kuharico, ki bo pripravila srnjaka, kokoši in potice, da bo vse tako kot na kakšni ohceti. Da bo pa še bolj veselo, bo pa odbor preskrbel tudi prvovrstno pijačo, da jo bo dovolj za vse.

Za ples bodo igrali Kristof bratje, ki bodo igrali dokler se bo komu poljubilo plesati. Kakor člani poročajo, je zelo veliko zanimaje za vstopnice k tej večerji. Zato svetujem tistim, ki jih niste še dobili in bi se radi udeležili, da takoj vprašate enega naših članov za vstopnico, da ne bo potem prepozno.

Torej na svidenje v soboto 11. januarja v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Člani pozor! Radi srnjakovo večerje se vrši naša redna mesečna seja v sredo 8. januarja ob pol osmih zvečer.

Tajnik.

Zahvala iz Barbertona

Dan 17. novembra 1940. mi ne bo izginil iz spomina, pa magari naj živim še polstoletja.

Na ta dan je namreč moj nečak in nečakinja Mr. in Mrs. Anton Čekada preskrbel in arangiral, da se podava z soprogi na obisk k dragemu mi prijatelju Mr. Stefančiču v Cleveland, O. Ker je Mr. Stefančič moj ožji rojak in prijatelj še izza otroških let, se mi je ta sugestija še toliko bolj dopadla.

Takoj zjutraj, omenjenega dne, se napotimo tja. Ko srečno dospemo k družini Mr. Mrs. Stefančič, so nas jako z veseljem sprejeli. Že na njihovih obrazih sem čutil, da so bili oni, tako kot mi veseli našega nepričakovane obiska.

V kuhinji je postalo dokaj živahno in ni bilo dolgo, ko nas povabijo od vesele družbe ožjih rojakov, kjer nam je čas poteleka prehitro, še k veselejši lepo obložen mizi z okusnim kosilom. Da pri prijateljih kot so pri Stefančičevih se človek počuti kod nekdanji pri svojih v stari domo-

vin.

Po kosilu smo se pa poleg čaše "rujnega" zopet zabavali s tem da smo si obujali spomine na nekdanja naša mlada leta in dogodiljaje, kakor tudi sedanjí naš obstoj, tako nam je čas prehitro mineval, in bližaj trenutku ko nam bo treba (po odločitvi našega voznika Mr. Čekada) se posloviti in kmalu oditi nazaj v Barberton.

Pa me Mr. Stefančič vpraša kako kaj zajce lovimo letos na barbertonskih farmah in ako bi tudi on imel dovoljeno iti z našimi tukajšnjimi lovskim klubom na lov. "Seveda!" mu pritrdim. Kar pride v Barberton, našemu klubu bo to v čast če greš na lov z nami. "Dobro-velja" — mi pravi. "Takoj grem zvami v Barberton, z soprogo seveda. Pri tebi hočeva prenočiti, jutri pa gremo skupno na lov..." Pa smo si segli v roke, da je načrt potrjen.

Kmalu smo na potu proti Barbertonu.

Ko privoziimo v Barberton do mojega stanovanja, ki je tik slovenske dvorane Dr. Domovina, pa mi reče Mr. Stefančič, da pojdemo najprej na čašo pive. Se razume, da takim povabilom se je redko kedo protivi, tako sem se tudi jaz drage volje odzval, in seveda tudi vodil ostale za seboj. Nič kaj sluteč, odpremi duiri v dvorano — Pogled na broječo množico me je nekako osupnil, za hipno nisem niti nikogar poznal, ker se mi je storila nekaka tema pred očmi... V tem hipu zagrmí po celi dvorani "Surprise." Za hipno sem izgubil zavest. Sem li v dvorani Dr. Domovina? — se mi mogče sanja? — Ali se mi je zmedlo? Tedaj začutim prijateljske roke ob mojih ramenih. "Le naprej, le naprej Ivan," še sedaj se nisem popolnoma zavedel. "Vse to je pripravljeno v počast in priznanje Tebi in Tvoji soprogi ob priliki vajinega 25 letnega skupnega zakonskega stanu. Nato nas popeljejo k bogato obloženi mizi v sredino mojih prijateljev, kjer so bili pripravljene sedeži za nas.

Tedaj pa prevzame stolovratništvo prijatelj Mr. J. Lekšan. Še sedaj se mi je vse zdelo bolj sanje nego resnica. Dolgo je vzel predno sem prišel do normalne hladnokrvnosti od tako velikega presenečenja. O vsem bi se dalo veliko napisati, toda za danes je moj in moje soproge namen da se po možnosti zahvaliva vsakemu posamezniku in vsem skupaj, za to krasno prireditveni meni in moji soprogi v počast, ter za žrtvovanje vsakemu posamezniku, za krasno darilo, to je pohištvo za obednico in čitalni naslonjač.

Naj izrečem hvalo tudi stolovratniku Mr. J. Lekšanu, za izvrstno vodstvo celega lepo vrščenega se programa.

Nadalje hvala pevcem "Javornika" za pesmice, koje so nam izvrstno zapeli, posebno "Poždrav" naju je od srca ginil, ker je bil resničen in pomenljiv poždrav. Lepa hvala Miss Frances Spetič, hčeri Mr. in Mrs. J. Spetič, za lepo deklamacijo in podaritev krasnih cvetlic. Hvala vsem govornikom za čestitke in voščila za bodočnost, posebno lepa hvala Rev. M. Jager-u za njegov tako pomenljiv govor.

Hvala vsem kuharicam za njihov trud, pripraviti tako obilno in okusno pojedino, kar vzame veliko požrtvovalnosti. Ravno tako hvala dekletom, ki so stregla gostom, z svojo pridnostjo so skrbele, da je bil vsak posameznik dobro postrežen.

Hvala tudi nečaku in nečakinji Mr. in Mrs. Čekada, in Mr. Stefančiču, (za lov na zajce?) za njihov tako mojstersko izdelan načrt presenečenja. Nikdar bi ne veroval, da je mogče napraviti tako veliko presenečenje, tudi od strani vseh mojih prijateljev in naših naselbin in iz dru-

gih naselbin.

Nadalje naj se zahvaliva še sledečim prijateljem in prijateljicam za njihovo sodelovanje k tako lepi in nikdar pozabljeni v počast jubilejni prireditvi.

Mr. in Mrs. Anton Čekada, Mr. in Mrs. Anton Stopar, Mr. in Mrs. John Stopar, Mr. in Mrs. John Spetič, Mr. in Mrs. Luka Može, Mrs. Frances Shabec, Mr. in Mrs. John Tancek, Mrs. Jennie Ozbolt, Mrs. Mary Stritar, Mr. in Mrs. Frank Doles, Mr. in Mrs. Gregor Porok, Mr. Frank Smole, Mr. in Mrs. Joseph Lukežič, Mr. in Mrs. John Zalar Jr., Mr. Frank Dechman, Mr. in Mrs. Frank Beg, Mr. in Mrs. Henry Muren, Mrs. Mary Zeleznikar.

Mr. in Mrs. John Rupart, Mr. in Mrs. Joseph Auscek, Mr. in Mrs. Joseph Heim, Mr. Anton Polh, Mr. in Mrs. Charlie Strudel, Mr. in Mrs. Joseph Ujčič (Tuse), Mr. in Mrs. Lovrenc Suhadolnik, Mr. in Mrs. Andrew A. Bombach, Mr. Kopač, Mrs. Jennie Hiti, Mr. Albert Muren, Mr. in Mrs. Louis Novak (Woster Rd.), Mr. Mary Fidel, Mrs. Jennie Troha, Mr. in Mrs. Geo. Žagar, Mr. in Mrs. John Gabor, Mr. in Mrs. Frank Gerbec (Woster Rd.), Mr. Frank Stablay, Mrs. Angela Naglič, Mr. in Mrs. Joseph Ujčič (Hoppocan), Mr. Joseph Jevce, Mr. Frank Ujčič, Mr. Rudy Ujčič, Mr. in Mrs. Frank Smrdel, Mr. in Mrs. Ošaben, Mr. in Mrs. Adolf Arko, Mr. in Mrs. Frank Čič, Mr. in Mrs. Brajan, Mrs. Purger.

Mr. in Mrs. Alojz Arko, Mr. in Mrs. J. Gabrovšek, Mr. in Mrs. Platner, Mr. in Mrs. Janež, Mr. in Mrs. Rudy Knaus, Mr. Elija Radmanovič, Mr. Stanley Lautar, Mr. in Mrs. Steiner, Mrs. John Smrdel, Mr. in Mrs. Klančar, Mr. in Mrs. Likon, Mrs. Tony Križaj, Mr. in Mrs. Frank Spetič, Mrs. Mekina, Mr. Montz, Mr. in Mrs. Vinko Lautar, Mr. in Mrs. Tony Grbek (Canal Fulton), Mr. John Meglich, Mr. in Mrs. Mauer, Mr. in Mrs. Biščak, Mr. in Mrs. A. Blažič, Mrs. Tony Misič, Mr. in Mrs. Okoliš, Mr. in Mrs. John Ujčič Jr., Mr. in Mrs. Udovič, Mrs. Stražišar, Mr. in Mrs. Postovič, Mr. in Mrs. Ujovič, Mr. in Mrs. Trenta, Mr. in Mrs. Joe Šega, Mrs. Lah, Mr. in Mrs. Lintol, Mr. in Mrs. Jak Kaselman, Mr. in Mrs. Math Ušnik.

Mr. in Mrs. F. Likovič Sr., Mr. Frank Likovich Jr., Mr. in Mrs. John Zupec, Mr. in Mrs.

Frank Znidaršič, Mr. in Mrs. Tony Divjak, Mrs. Katy Mr. John Ujčič, Mr. in Mrs. Valenčič, Mr. Frank Zvič, Mr. Mike Pristov, Mr. Skrabar, Mr. F. Sigulin, Mr. Abram, Mr. in Mrs. Crov, Mr. in Mrs. Joseph J. vec, Mr. in Mrs. Jakob Vego, Mr. in Mrs. Frank Šega, Mrs. Pavel Palcic, Mrs. Mihelcic, Mrs. Carolina, Mr. Mr. Joseph Adamich, Mr. Mrs. Joseph Lekšan, Mr. Zec Lekšan Jr., Mr. in Mrs. K. Drobnič, Mr. in Mrs. J. Drobnich, Mr. in Mrs. Anton P. Mr. in Mrs. John Pétří, Mrs. Mary Virant, Mr. in Mrs. Jakob Novak. Hvala tudi k šnjemu Lovskemu klubu.

Nadalje se zahvaljuje velandčanom — Mr. in Mrs. fandič, Mr. in Mrs. Pavel Šiš, čič, Mr. in Mrs. A. Polh, Mr. in Mrs. Don, Mr. in Mrs. Mr. in Mrs. J. Tomasič, Mrs. Jernej Zupec. Nadm Wooster, O. — Mr. in Mrs. tin Čermel, Mr. in Mrs. Čermel, Mrs. Vičič in Mrs. ces Polh iz Doylestown, Pa.

Ako sem koga pomotoma upstil, ali je kako ime pomotoma nepravilno, prosim dotičnega ali te blagohotno oprostite.

Se enkrat vsem skupaj prisrčna hvala za zagotovljene prireditve nikoli ne pozabim.

Vam udana,

Mr. in Mrs. John Ujčič

Plinske maske pred letom
Plinska maska nikar izum najnovejše dobe, stara že sto let. Ko so porabo strupenih plinov v vojni, se je pojavila tudi 'razveseljivi' načini mimijske maske. Izumil jo je nekdo neke dalave. V svoji obliki se je komaj razlikoval od modernih mask.

Sestavljena je bila iz vnega plašča, ki je zakrival obraz in ki ga je bilo olajšati zapreti z vatiniranimi jecem. Dve okrogli luknji, ki so b zadelani s steklom in abo sta omogočili gledanje ali pa je človek skozi riletel bno'cev, ki je bila na koda prta s kosom grobne vest vlačno gobo. Goba najog kavalu strupene pline, b veče delce, kakor saje jih Čeprav je bila ta maska iktivna, je vsaj proti dimitvjo dobro služila. Nje ali cev je segala do tal, a ner v zraku neposredno ob li kor znano, manj.

Imena društvenih zastopnikov za redno letno delniško konferenco Slov. nar. doma

Ime društva	Ime zastopnika
1. Brooklyn, št. 135 SNPJ	Paul Oblak
2. Carniola Hive, št. 493 The Maccabees	Frances Zugel
3. Carniola Tent, št. 1288 The Maccabees	Anton Zupan
4. Cleveland, št. 126 SNPJ	Anton Abram
5. Cleveland, št. 23 SZS	Frank Glach
6. Comrades, št. 566 SNPJ	Jean Beljan
7. Clevelandski Slovenci, št. 14 SDZ	John Susnik
8. Danica, št. 11 SDZ	Josephine Cento
9. Dosluzenci	Frank Virant
10. Tisk. družb. Enakopravnost	Ludvig Medvedev
11. France Prešeren, št. 17 SDZ	John Zalar
12. Slovenska godba Bled	
13. Dramski zbor Ivan Cankar	Jean Turkovich
14. Glas Clevelandskih Delavcev št. 9 SDZ	Frank Cesnik
15. Jugoslav Camp, št. 293 WOW	William Candoo
16. Dramski zbor Abrahama	
17. Jutrana Zvezda, št. 137 ABZ	Mary Bradač
18. Ilirski Viki, št. 173 ABZ	Mike Poklar
19. Liza, št. 126 SNPJ	Andy Skerl
20. Loška dolina	John Znidaršič
21. Lunder-Adamič, št. 20 SSPZ	Krist Stokel
22. Naprej, št. 5 SNPJ	Frank Somrak
23. Napredne Slovence, št. 137 SNPJ	Josephine Moč
24. Napredni Slovenci, št. 5 SDZ	Frank A. Turck
25. Novi Dom, št. 7 SDZ	Krist Stoker
26. Pečlarski klub	Jernej Rozanc
27. Ribnica, št. 12 SDZ	Frank Virant
28. Slovenska Narodna Čitalnica	William Candoo
29. Sava, št. 87 SSPZ	John Turk
30. Slovenski Sokol	Anton M. Kolat
31. Slovenske Sokolice, št. 442 SNPJ	Mary Somrak
32. Slovenija (razpuščen)	
33. Slovan, št. 3 SDZ	Frank Laurich
34. Slovenec, št. 1 SDZ	Joseph Trebec
35. Sv. Ana, št. 4 SDZ	Anna Erbenz
36. Složne sestre, št. 120 SSPZ	Josie Zakrajsek
37. Socialistični klub št. 27	Andy Turkman
38. Socialistični pevski zbor Zaria	Magie Tancek
39. S. Janeza Krstnika, št. 37 ABZ	Louis Seme
40. Sv. Cirila in Metoda, št. 18 SDZ	Frank Modic
41. Sv. Sreča Jezusovega	Frank Pohar
42. Svobodomislne Slovenke, št. 2 SDZ	Nežka Kalan
43. Sv. Vida, št. 25 SKSJ	John Vidmar
44. Sreča Marije (stara)	Mary Stanikon
45. Spartans, št. 198 SSPZ	Ann Opeka
46. St. Clair Grove, št. 98 WC	Terezija Zele
47. Dramsko društvo Triglav	
48. Tabor, št. 139 SNPJ	Anton Zeleznik
49. Vodnikov venec, št. 147 SNPJ	Joseph Frances
50. Washington, št. 32 SZS	
51. George Washington, št. 180 AFU	
52. Glasbena Matica	Louis Belle
53. Pevski zbor Sloga	Frank Udovich
54. Progressivne Slovence, št. 2	Mary Ivanush
55. Martha Washington, št. 38 SDZ	Menz Wolf
56. Clairwoods, št. 40 SDZ	
57. Žužemberk	John Ubič

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Jeller me je nagovoril po an-
to. Čudil sem se, da ga je
ph je razumel in da je tudi
V govoril angleški, vsaj tisto
a, nico angleškega in španske-
razika in indijanskih narečij,
na tuži za občevalni jezik med
ni in rdečim v obmejnih kra-
r. Zedinjenih držav in Mehike.
Irs ko je odpravil Wellerja, se
Jornil k svojim ljudem, ki so
Pe v polkrogu krog nas, ter
trij z zaslišanjem.
ali je bil Old Shatterhand
adi ki se je približal taboru?"
ou, je." je odgovoril eden.
jeje —? Kdo pa?"
Mlad rdečkožec."
Mlad rdečkožec —? Ste ga
s, anali?"
je. Tako mlad je, da še men-
ma imena."
Mre je je nasrnil obrvi.
rako mlad —? Kak je bil?"
rapsali so mu mojega mlade-
n, premlevalca.
mpel je dejal poglavar:
off —! Eden tistih treh
ih Mimbrenjev je, ki so mi
ker jih je Old Shatterhand
upl —. Tudi on bo umrl na
vil. Pripeljte ga!"
Kaj trenutkov so molčali,
je eden dejal malodušno:
hne moremo ti ga pripeljati."
akaj ne?"
jker nam je ušel."
ka je je vzrožil.
aj —? Celo krdelo odrast-
o pojevnikov ni znalo prijeti
inega Mimbrenja, otroka, ki
mimena nima —! Ušel vam
tut —? Ali naj res verjamem?"
je olče in v zadregi so stali
je in povešali oči. Poglavar
zle nahlulil:
orej je le res —! Stare bab-
iz vas bodo zasmehovali in os-
ribodo s prsti kazali na vas!
olši sosednji rodovi vas bodo
čevali, ko bodo čuli, da cela
je bojnikov ni mogla prije-
n abotnega dečka!
jeali Mimbrenjo je bil pri Old
Shatterhandu, tisti je, ki se mi
ko bodaj v dolini izmuznil. Brat
vestra sta ga spremljala, že-
njo poglavarja Opat. Nekje tod
bi se morajo biti. Nemudo-
je jih poiščite! Za vsako ceno
jih morate pripeljati! Vsi
mite iskat! Stirje bodo zado-
je ali za stražo v taboru."
a nenoval je štiri bojovnike,
ti so za stražo pri meni, dru-
so se razkropili po soteski.
ler je ostal v taboru s pogla-
rjem.
lil sem, da se bo lotil mene
ne zasliševal. Pa ni. Dal me
privezati h kolu šotora in mi
astnoročno nategnil vezi na
ah in nogah, rekel pa ni nič.
pogledal me ni več, vsaj ka-

Gospodična z lune

(Japonska pripovedka)

Sanuki, stari nabiralec bam-
busovega trstja, se je ustrašil:
v trstju, ki ga je privabil zara-
di čudnega bleska, je našel
drobčkano deklico, ki se mu je
z ljubkimi otroškimi očmi pri-
jazno nasmehnila.
Nesel je deklico domov in jo
izročil svoji ženi. V veliko pre-
senečenje je deklica kar vidno
rasla in v nekaj mesecih je do-
segla velikost odraslih. Sveče-
nik ji je dal ime Najotake Ka-
gulahime (po naše Vitek bam-
bus).
Prevezali so ji lase kot de-
kletu, sposobnemu za močitev,
in tri dni sta se oglašala petje
in plesna godba iz Sanukijeve,
nekoč tako tihe hiše.
Sanuki se je pač lahko veselil
najdenke, zakaj odkar je bi-
vala deklica v hiši, je sijala zve-
zda sreče nad njegovo hišo in
vsak dan je našel Sanuki v
bambusovem trstičju zlato, ta-
ko da je kmalu zelo obogatel.
Sloves o lepoti najdene dekli-
ce se je razširil po vsej deželi
in prihajati so začeli številni
snubci.
Sanuki pa je vsakemu rekel:
"Ker Kagulahime ni moj otrok,
in ni morem zapovedovati. Pi-
šite ji sami!"
Toda deklica ni odgovorila
na nobeno pismo in je poslala
ji pisma metala neprebrane v
ogenj.
Zaradi njene nedostopnosti
so se snubci nehali oglašati. Le-
trije niso popustili. Bili so to
princi Icizu, Kuromahi in Oto-
mo. Zadnji je bil mikadov
svetnik.
Neprestano so silili Sanukija,
da se je ta naposled odločil iz-
pregovoriti besedo s Kagulahi-
mo.
Deklica je molčala na vsa pri-
govaranja, naposled pa je re-
kla: "Dobro, z enim izmed teh
treh mož se hočem omožiti. Ker
pa ne vem, katerega ljubezen
je največja, naj stori vsak eno
veliko dejanje, s katerim naj
pokaže silo svoje ljubezni."
Sanuki je stopil pred kočo,
kjer so vsi trije sedeli. Ko jim
je povedal Kagulahimino željo,
so ga vsi trije prosili, naj jim
pove naloge, ki jih želi imeti
izvršene.
Prinesel jim je tri tablice, na
katere je bila deklica napisala
tole:
"Princ Icizu naj mi prinese
plašč iz kože kitajske ognjene
miši."
"Otomu naj mi priskrbi pe-
terobarvni žlahtni kamen iz
zmajeve glave."
"V morju na vzhodu stoji go-
ra, ki jo nosijo želve. Na gori
rasejo drevesa, katerih koreni-
ne so srebne, veje zlata, a sa-
dovi so sami žlahtni kamni. Od
tega drevesa naj odlomi princ
Kuromahi vejo in jo prinese
meni, če me ljubi!"
To obvestilo je spravilo prin-
ce v obup, in le ljubezen do le-
pe Kagulahime jim je dajala
pogum in odločnost, da so bili
pripravljeni storiti zaželeno,
pa naj jih stane, kar hoče.
Princ Icizu je pisal trgovcu
Okeju, ki se je pravkar pri-
pravil na potovanje na Kitaj-
sko, naj kupi plašč iz kože og-
njenih miši.
Okej je pač vedel, da tak-
šnega plašča ni ne na Kitaj-
skem, ne v Indiji in ne drugod
na svetu. Ker princa ni hotel
užaliti, mu je po več mesecih
poslal dragocen kožuhovalni
plašč, spravljen v skrinji, okra-
šeni s žlahtnimi kamni.
Princ je rade volje plašč za-
hlevano ceno, nato pa je hitel
v Sanukijevo hišo in prosil, da
bi smel dragoceni dar izročiti
ljubljenemu dekletu.
Kagulahime je rekla: "Daj-
mo preizkusiti, ali je ta plašč
res iz kože ognjenih miši. Če
ne bo zgorel v ognju, se bom
omožila s princem."
Ko pa so položili plašč v
ogenj, je zagorel z visokimi
plameni kakor vsak navadni
kožuhovalni plašč.
Tedad je veselo plosnila z

rokami in vrnila skrinjo svoje-
mu snubcu.
Otomu je medtem zbral svo-
je ljudi in jim rekel, da bo ti-
stemu, ki mu prinese žlahtni
kamen iz zmajeve glave, izpol-
nil vsako željo.
Ker se ni nihče javil, je po-
slal vse po svetu z ukazom, naj
poiščejo zmaja in mu ugrabi-
jo žlahtni kamen.
Prinčevi odposlanci pa so
spoznali, da jim ta žlahtni ka-
men ne bo mogoče dobiti, zato
so si razdelili denar, ki ga jim
je dal princ, in šli po svojih po-
tih.
Medtem je dal Otomu zgra-
diti dragoceno hišo za Kagua-
himo, odpustil je svoje žene in
živel samotno, vdajajoč se hre-
penenju po ljubljeni mladen-
ki.
Ko je leto dni zaman čakal
povratka svojih ljudi, se je sam
vkrcal na ladjo, da bi poiskal
zmaja z žlahtnim kamnom.
V morju pri Cukušiju je na-
stal strašen vihar, ki je grozil
razbiti ladjo. Z največjim tru-
dom si je komaj rešil golo živ-
ljenje.
Tedad je spoznal, da je naro-
čilo, ki mu ga je dala Kagua-
hime, nemogoče izvršiti.
Ves zagrenjen in nejevoljen
je razdal vse svoje premoženje
in se zatekel v samoto.
Princ Kuromahi pa se je na-
potil v samotni kraj, dal tam
zgraditi delavnico, v kateri naj
bi najspretnější delavci izdelali
zlato vejo z žlahtnimi kamni
kot sadovi.
Ko je bila veja narejena, je
stopil v popotni obleki pred
starega Sanukija in rekel:
"Svoje življenje sem izpostav-
ljal velikim nevarnostim, da
sem jo dobil. Daj vejo svoji
hčerki in prosí jo, naj me usli-
ši."
Zdaj se je Kagulahime zelo
ustrašila, zakaj mislila je, da
bo res izgubila svobodo in se
morala omožiti s princem.
Ko so se tako pogovarjali, je

stopilo v hišo šest služabnikov,
se priklonilo Kuromahiju in
najstarejši izmed njih je rekel:
"Glej, gospod, celih sto dni smo
delali to zlato vejo z žlahtnimi
kamni, toda do danes nam je
tvoj zakladnik zadrževal pla-
čilo."
Zdaj je Kagulahime vedela,
kako je z vejico, in Kuromahi
se je osramočen odstranil. De-
klica mu je vesela vrnila vejo in
služabnike izdatno nagradila.
Medtem je bil tudi mikado
izvedel, kako očarujoče dekle
je Kagulahime. Zapovedal je,
naj jo privedejo na dvor. Toda
mladenka se za zapoved ni
zmenila.
Ko so ji grozili z mikadovo
jezo, je rekla Kagulahime:
"Potem me pa takoj usmrtite,
zakaj nikdar ne pojdem na
dvor."
Odklonilni odgovor, ki ga je
Sanduki moral dati mikadu, je
vladarja še bolj razdražil. Iz-
mislil si je zvijačo.
Med lovom v gorovju, na ka-
tereja vzhodno je stala hiša sta-
rega Sanukija, je mikado ne-
nadno stopil v njeno sobo in vi-
del Kagulahimo obdano od žar-
kov v obliki venca.
Ko jo je prijel za svileni ro-
kav, si je skrla obraz in rekla:
"Ne sili v mene! Če bi bila s
tega sveta, bi bila prišla k tebi,
tako pa ne morem."
Toda mikado jo je še čvrsteje
prijel in jo hotel povesti s se-
boj. Tedad pa je nenadno iz-
ginila izpred njegovih oči.
Zdaj je vedel, da ni zemsko
bitje.
Poprosil jo je, naj spet pri-
vzame človeško postavo, in ni
več silil vanjo, temveč se je s
žalostnim srcem vrnil domov.
Čez nekaj dni ji je postal sti-
he polne goreče ljubezni. Ka-
gulahime mu je odgovorila. To
medsebojno dopisovanje, ki je
bilo mikadu edina tolažba v
njegovi žalosti, je trajalo tri
polna leta.
Ko je bila spet pomlad v de-
želi in so česnje cvetele, je po-
stajala Kagulahime čedalje ža-
lostnejša. Pogosto je vzdih-
ovala in solze so ji lile po licih.
Zaman so jo krušni starši
opominjali, naj ne gleda v me-
sec, da ne bo prehitro ostarela.
Zaman so jo tudi izpraševali o
vzroku njene žalosti.
Ko je nekoč mesec vzhajal,
je rekla: "Doselej sem iz usmi-
ljenja do vas molčala, a zdaj
vam moram vse povedati. Ni-
sem se rodila na zemlji, temveč
izviram z meseca. V glavnem
mestu na mesecu imam očeta in
mater in sem prišla po starih
zakonih samo za nekaj časa na
zemljo. Na dan polnega mese-
ca bo moj čas potekel. Tedaj
pridejo moji po mene in morala
se bom vrniti, čeprav z žalost-
nim srcem."
Sanuki in njegova žena sta
se začela bridko jokati.
Bol zaradi bližajočega se slo-
vesa je bila tako velika, da je
Sanukiju brada osivela in hrbet
se mu je skrivil.
Storil je vse, da bi jo prid-
žal. Naposled je prosil tudi mi-
kada za pomoč.
Tisti dan, ko naj se mladen-
ka spet vrne v svojo nebeško
domovino, je poslal mikado dva
tisoč lokostrelcev in mečeval-
cev pod poveljstvom svojega
vojskovodje Takoma Okunija
pred Sanukijevo hišo, da bi za-
vrnil vsak napad luninih prebi-
valcev.
Sanukijeva žena je sedela s
Kagulahimo v zaklenjeni pod-
zemski kleti in jo držala čvr-
sto objeto.
Mladenka se je seveda smeh-
ljala nad vsemi temi ukrepi in
menila: "Z zemskim orožjem
boste malo opravili. Kakor hi-
tro pridejo prebivalci meseca,
vas bo minil vsak pogum. Mene
vaša žalost tako boli, da sem
nedavno prosila svojega očeta,
naj mi podaljša čas bivanja na
zemlji, čeprav je mesto tam go-
ri polno razkošja in bleska in
ljudje na mesecu živijo veselo
v večni mladosti. Prošnja mi
ni bila izpolnjena."

O polnoči je zdajci postalo
vse svetlo okoli hiše, kakor bi
bila začela solnce in mesec na-
enkrat svetiti.
Z meseca so priplavala bitja
na bleščečih se oblakih. Bila
so tako lepa, da na svetu tako
lepih bitij ni nikjer.
Največje bitje izmed njih je
pomignilo in takoj so se odprla
vsa vrata.
Vojsčaki so ob tej prikazni
kar otrpnili in niso bili sposobni
za rabo orožja.
Eden izmed mesečevih prebi-
valcev je nosil skrinjo, v kateri
sta bila obleka s perutnicami in
sredstvo za nesmrtnost.
Kagulahime je zaužila nekaj
tistega sredstva, napisala pismo
za mikado, v katerem se mu je
zahvalila za njegovo ljubezen
in priložila sredstvo za nesmr-
tnost. Oboje je dala Takomu
Okuniju in še enkrat objela
svoje krušne starše.
Nato je slekla svojo zemsko
obleko, se oblekla v obleko s
perutnicami in stopila na ena-
ga izmed oblakov. Kakor pu-
šica hitro je nato z drugimi
luninimi prebivalci švignila v
nebo.
Sanuki in njegova žena sta
obupavala. Odkar ni bilo več
Kagulahime, je postalo njuno
življenje brez vrednosti. Kma-
lu sta drug za drugim legla na
bolniško posteljo, s katere nista
več vstala.
Tudi vladar je bil zelo žalo-
sten, ko je ginjen bral njeno
pismo. Dolgo časa se je postil,
vse svoje žene je poslal proč in
živel samo njenemu spominu.
Sredstva za nesmrtnost ni po-
užil, temveč ga je izročil s pi-
smom vred zvestemu služabni-
ku, ki je oboje zažgal na vrhu
Fuzijame.
Se danes, tako pravijo, se
dvigne s tistega mesta dim proti
nebu.
— Policijske in žandarmarij-
ske oblasti imajo nalog, da za-
sledujejo nekega Vinka, ki je
osumljen, da je sodeloval pri iz-
praznitvi podružnice Delavske-
vasi pri Blokah, kjer so tatovi v
noči 7. november iz trgovine po-
kradli: 20 m rjavega sukna za
moške obleke, 50 m temno zele-
nega sukna za moške obleke, 6
m temnega sukna, 2 m kamgar-
na, 12 m črnega ševita za žen-
ske obleke, 30 m blaga za blazi-
ne v raznih barvah, 52 m mod-
rega črnega klota, 38 m sive in
zelene podloge za ženske obleke,
25 m belega platna, 48 m nava-
dne rjave kontenine, 2 m sivega
kamgarla. Pa to ni vse s čemer
so se tatovi oskrbeli. Odnegli so
še precej moškega in ženskega
perila, raznih jestvin, podpla-
tov in drugega špecerijskega
blaga. Skupna škoda, ki so jo
tatovi s svojim "delom" napra-
vili za več kot 20.000 dinarjev
škoda. Da so pa mogli ves ukra-
deni plen odpeljati, so še isti ve-
čer, t. j. v noči na 7. november
Fakižu Janezu v Nemški vasi
ukradli zelen voziček, na kate-
rega so naložili plen in jo po-
brisali. Dosedaj še niso izsled-
ili tatov in je Doles prvi, kate-
rega orožništvo išče, ker meni, da
kaj več ve o predrznih nočnih
obiskovalcih.
— Novi grobovi. V celjski
bolnišnici so umrli: 62 letna že-
na varilca Pačnik Alojzija iz Ga-
berji, 67 letni Fazarinc Alojz iz
Arje vasi pri Petrovčah in 41-
letni Furlan Franc iz Sp. Hudi-
nje.

MALI OGLASI

Oblak Furniture Co.
TRGOVINA S POHIŠTVO
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
Henderson 2978

Prodaja

dobro idoča trgovina z žen-
skimi oblekami (dress shop) na
E. 185. St., poleg La Salle gle-
dalšča. Prodati se mora radi
bolezni lastnika. Za podrobnosti
vprašajte na 15700 Trafal-
gar Ave. (Jan. 4, 7)

Tudi v Palestini razsaja vojno razdejano. Slika nam kaže požar v mestu Haifa v Pa-
lestini, katerega so zaslele italijanske bombe. Poroča se, da je bilo 30 oseb ubitih in 58
ranjenih. Poškodovana je bila tudi mošeja in pokopališče, ki nam jih kaže gornja slika.

Avstralski vojaki se poslavljajo pri odhodu na bojišče. Slika je bila posneta v me-
stu Sydney, od kjer so bili vojaki prepeljavani v pristanišča in od tu pa z ladjami najbrž v
angleške pokrajine v Afriki.

Preizkušena zdravila proti
glavobolu
ANDER'S Headache Tabs
Ustavi glavobol
Uredi želodec
Ojači živce
Odpomoč ženskemu zdravju
CENA 50c
MANDEL DRUG STORE
SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.
Pošljamo po pošti

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II. — ŽENA

Vzela je Kristini otroka iz naročja, ga odnesla k ognjišču in ga previla za čez noč.

"Gotovo Vam je čudno pri srcu, mati, ko morate oditi s tega dvorca, na katerem ste preživeli vsa ta leta z očetom," je rekla Kristina. "Komaj razumem, da to zmorete."

"Gotovo bi mi bilo še veliko težje, ko bi živila tukaj," je odgovorila Ragnfrid, zibaje malega Lavransa na kolenih, "ne da bi videla na dvoru tvojega očeta."

Nikdar nisi slišala, kako je bilo, da smo prišli v to dolino in se tukaj naselili," je spet pričela čez nekaj časa. "Tisti čas, ko je prišla vest, da bo moj oče Ivar kmalu izdihnil svojo dušo, nisem mogla jezdit; Lavrans je moral sam odriniti na sever. Spominjam se še, tistega večera, ko je odhajal, je bilo tako lepo vreme — že takrat je najrajši pozno odjezdil z doma, ko je bilo hladno; hotel je še isti večer dospeti do Osla — bilo je malo pred kresom. Spremila sem ga do tja, kjer pot z dvorca križa pot do cerkve — ali še pomniš, tam je pred visokih golih skal in vsenaokrog nerodovitna zemlja —, najslabša zemlja na Skogu, tam je zmerom suša, ono leto pa je na tistih njivah rž lepo kazala in midva sva se menila o tem. Lavrans je vodil konja za uzo, jaz pa sem držala tebe za roko — imela si štiri zime —"

Ko smo prišli na križpotje, sem hotela, da bi ti stekla domov. Ni te kdo ve kaj mikalo, tedaj pa je rekel oče, da poskusi najti pet belih kamenov, ki jih bo v podobi križa položil v potok, kjer vre iz zemlje — da ga bo to obvarovalo pred škrtanjem iz myorskega gozda, ko bo šel mimo njega. Nato si stekla proč —"

"Ali je to kakšna ljudska vesa?" je vprašala Kristina.

"Niti prej niti poslej nisem kaj takega slišala. Domnevam, da si je tvoj oče vse to v tistem trenutku izmislil. Ali se več ne spominjaš, koliko stvari si je izmisljal, kadar se je igral s teboj."

"Kajpada. Spominjam se."

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZAB-
LJENEGA SINA IN BRATA

Frank Skully

ki je za vedno zatisnil svoje mile oči,
dne 7. januarja, 1940

Eno leto hladni grob Te krije,
in spomin nam žalosti srce,
počivaj v miru blaga duša,
in prosi ljubega Boga za nas.

Žalujejo ostali:

STARŠI IN TRI SESTRE.
Cleveland, O., 7. januarja, 1941.

"Spremila sem ga skozi gozd do Kamenja škratov. Tam me je prosil, naj se vrnem, in potem je šel z menoj spet do križpotja nazaj — smejal se je in trdil čes, lahko bi vendar vedela, da bi me zdaj nikakor ne pustil same skozi gozd, tem manj, ker je tudi sonce že zašlo. Ko sva tako stala pri razpeli ob poti, sem se ga oklenila z rokami krog vratu; bilo mi je tako hudo pri srcu, ker nisem mogla z njim domov — na Skogu se nisem nikdar zares dobro počutila, in hrepenela sem zmerom nazaj po dolini tam na severu. Lavrans me je tolažil in nazadnje dejal: "Če te dobi ob povratku s sinom v naročju, potem me boš lahko prosila, česar boš hotela, in če je v človeški moči, da ti tisto dam, ne boš prosila zastonj." Potem bi prosila, sem rekla na to, da bi se preselila tja gori na moj dedni dvor in tam živila. Tvoje mu očetu vse to ni bilo nič kaj pogodu in zato je tudi odvrnil: "Ali me ne bi bila mogla prositi za kaj bolj imenitnega?" — Zasmejala se je nekoliko in mislila sem si, da tega nikdar ne stori, in to se mi je zdelo tudi razumljivo. Potem pa, saj veš, kako je bilo — Sigurd, tvoj najmlajši brat, niti uro ni živel — Halvdan ga je krstil, nato pa je takoj umrl.

Tvoj oče se je neko jutro zarana vrnil domov — zvedel je bil prejšnjega večera v Oslu, kako je doma, in je zbog tega nemudoma odjahal naprej. Ležala sem še v postelji, tako žalostna sem bila, da še vstati nisem mogla — najrajši bi ne bila nikdar več vstala. Bog mi odpusti, a kadar so te prinesli k meni v sobo, sem se obrnila v steno in te še pogledati nisem marala, drobnega bitja. Tedaj pa je rekel Lavrans, ko je sedel na robu postelje pri meni, imel je na sebi še plašč in meč, da bova vendar poskusila, ali ne bi bilo za naju dva bolje, če bi živila na Jorundgaardu, in tako smo se torej preselili s Skoga. Zdaj si pač lahko misliš, da ne morem več živeti tukaj, odkar ni Lavransa."

Ragnfrid je prinesla materi otroka in ji ga položila v naročje. Snela je svilen pregrinjalo, ki so ga bili čez dan razprostrli čez Kristinino posteljo; ga zgenila in položila v stran. Nato je nekaj časa stala tamkaj in ogledovala hčer, se doteknila debele zlatorjave kite, ki je ležala med belimi grudmi:

"Tvoj oče me je tolikokrat vprašal, ali so tvoji lasje še zmerom tako bujni in lepi. Posebno ga je veselilo, da kljub mnogim otrokom, ki si jih dobila, nisi izgubila svoje lepote. Zadnja leta je bil tako vesel, da si postala tako dobra žena in da si lepa in zdrava med tolikimi krasnimi malimi sinovi."

Kristina je nekajkrat pogoltnila solze.

"Meni, mati, je dostikrat pravilo, da ste bili najboljša zakonika žena — dejal je, naj vam to povem —" umolknila je v zadregi, Ragnfrid pa se je tiho zasmejala:

"Lavrans bi že lahko vedel, da mu ni treba po nikomer sporočati, kako dober je bil zame." Božala je otrokovo glavo in Kristinino roko, ki je objemala malčka. "Morda pa je hotel —. Nikar ne misli, Kristina, da sem ti bila kdaj nevoščljiva ljubezni tvojega očeta. Prav in razumljivo je, da si ga bolj ljubila kot mene. Bila si tako sladka in ljubko dekletce — nikdar nisem

znala dovolj ceniti tega, da mi je Bog pustil tebe. Zmerom sem veliko več mislila na tisto, kar sem bila izgubila, kot na to, kar mi je ostalo —"

Ragnfrid je sedla na posteljo: "Na Skogu so imeli drugačne šege in navade kot pri nas doma. Ne morem se spomniti, da bi me bil oče kdaj poljubil — poljubil je mojo mater, ko je ležala na mrtvaškem odru. Pri maši je mati zmerom poljubila Gudruno, kajti stala je najbližje nje, sestra pa je nato poljubila mene — sicer pa pri nas ni bila navada, da bi delali kaj takega."

Na Skogu pa je bilo to drugače; kadar smo se vrnili iz cerkve, kjer smo bili prejeli Gospodovo telo, in smo doma na dvorišču razjahali, je poljubil gošpod Bjorgulf sinove in mene na lice, mi pa smo mu poljubili roko. Nato so se poljubili vsi zakonci med seboj in potem smo vsakemu poslu, ki je bil z nami pri službi božji, podali roko in si drug drugemu voščili, naj bi nam združitev z Gospodom telesom prinesla obilo milosti. Lavrans in Aasmund sta zelo pogosto poljubljala očetu roko, kadar sta dobila od njega kakšnih darov ali kaj podobnega. Kadar sta prišla v sobo oče ali mati, so se sinovi zmerom vzdignili in so stali vse dotlej, dokler jim ni bilo rečeno, naj sedejo. Vse to se mi je izpočetka zdelo kot norške navade in tuja navlaka —

Pozneje, tista leta, ki sva jih družno preživljala z očetom, ko sva izgubljala sina za sinom, in vsa tista leta, ko sva morala prestatiti toliko strahu in skrbi za našo Ulvhildo — takrat je bilo dobro zame, da so bili Lavransa tako vzgojili — za milejšje in ljubeznivejše navade."

Čez nekaj časa je Kristina tiho rekla:

"Oče torej nikdar ni videl Sigurda?"

"Ne," je prav tako tiho odvrnila Ragnfrid. "Tudi jaz ga nisem videla, dokler je bil živ."

Kristina je nekaj časa molče ležala, nato je rekla:

"Kljub temu se mi zdi, mati, da ste vendarle imeli v življenju dosti dobrega —"

Ragnfridi Ivarjevi so začele teči solze po blestem obrazu:

"Bog pomagaj, res je. Zdaj se tudi meni zdi tako."

Kmalu nato je vzela dojenčka, ki je bil medtem zaspal, z materinih prsi in ga položila v zibelko. Zapela je Kristini srjaco z majhno zaponko, šla hčerki z roko čez lice in jo prosila, naj zaspi. Kristina je iztegnila roko.

"Mati —" je dejala proseče. Ragnfrid se je sklonila k njej, pritisnila hčerko k sebi in jo večkrat poljubila. Tega ni bila več storila vsa ta leta, odkar je bila umrla Ulvhild.

Ko je Kristina naslednjega dne stala za vogalom stanovanjske hiše in zrla v pobočja onstran reke, je bilo krasno pomladansko vreme. Dišalo je po rasti, povsod so žuboreli sproščeni potoki, nad logi in travniki je vsepovsod ležal zelen nadah.

Tam, kjer je šla pot na zgornji strani Laugarbruja vzdolž gore, se je semtertja kakor preproga sveže in spreminjasto zelenketala ozimna rž — Jon je bil prejšnje leto na tistem kraju požgal grmovje in v zemljo zasejal žito.

Ko bo pogreb šel mimo tega mesta, ga bo najbolje videla.

In nato se je začel viti sprevod mimo kamenitega brega malo nad sočno novo njivo rži.

Mogla je razločiti vse duhovnike, ki so jezdili na čelu; v prvi gruči so bili tudi cerkveni strežniki s križi in svečami. Plamenov v dnevi luči ni mogla videti, pač pa je razločila sveče kot drobne bele črte. Nato sta sledila konja, ki sta nosila na nosilnici med seboj očetovo truplo, in nato je mogla spoznati Erlend

na njegovem črnem konju, mater, Simona in Ramborgo, in mnoge izmed sorodnikov in prijateljev v dolgem sprevodu.

Nekaj časa je medlo slišala skozi bučanje reke petje duhovnikov, nato pa je melodija slavošev zamrla v šumu reke in v žuborenju pomladanskih potokov na pobočjih. Kristina je obstala in strmela tja čez, še dolgo potem, ko je bil zadnji tovrni konj s prtljago izginil tam zadaj v hosti.

Tretji del

ERLEND NIKLAUSSON

Ragnfrid Ivarjeva niti dve leti ni preživela svojega moža, umrla je v prvih zimskih dneh leta 1332. Od Hamarja do Skauja je daleč, tako da so na Husaby zvedeli za njeno smrt šele tedaj, ko je že več kot en mesec ležala pod zemljo. Okoli bele nedelje pa je prišel na Husaby Si-

mon Andresson; med sorodniki se je bilo radi Ragnfridine zapuščine treba pogovoriti o tem in onem. Jorundgaard je imela zdaj Kristina Lavransova, in in ukrenilo se je tako, da bi Simon nadziral njena posestva in obračunaval s kmeti; posestvo je oskrboval že za taščinega življenja, ko je Ragnfrid živel v Hamarju.

Ravno ob tem času je imel Erlend sitnosti in neprijetnosti radi nekih stvari, ki so se bile zgodile v njegovem okrožju. Prejšnje jeseni je bil kmet na Forbregdu v Updalu, Huntjov po imenu, ubil svojega sosedo, ker je bil ta njegovo ženo imenoval čarovnico. Prebivalci tiste doline so pripeljali morilca v sploah pred namestnika, in Erlend ga je imel zaprtega v eni izmed podstrešnih sob. Ko pa je začela pritiskati zima, je dovolil, da se ja mož začel pristo gibati

med njegovimi hlapci. Huntjov je bil z Erlendom na Margygre, ni na severu in se je bil tamkaj izkazal za hrabrega in zmožnega vojaka. Zato je Erlend moža

tudi kar se da lepo opisal o njegovi zadevi poročal kem pisanju in prosil, naj do obsodbe izpustili iz z (Dalje prihodnjik)

Indijska pehota v angleški armadi v egiptskih puščavah je v kritju, ko je eksplodirala italijanska bomba. Slika je bila posneta v zadnjih bojih med Angleži in Italijani v Afriki.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jam
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki . . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500,000

Skupnost K. S. K. Jednote znaša 122.55%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, šteni in nadselventni podporni organizaciji,

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI,

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. let, črke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedebne od \$25.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi ali članica te močeno in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrni na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet,

VABILO NA

srnjakovo večerj

katero priredi

ST. CLAIR RIFLE & HUNTING CLUB

v soboto 11. januarja

V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVE.

Začetek serviranja bo ob osmih zvečer

GODBA KRIŠTOF BRATJE

Za obilno udeležbo se vljudno priporoča

Klubov odbor

PRIHRANITE OD 10 DO 50%

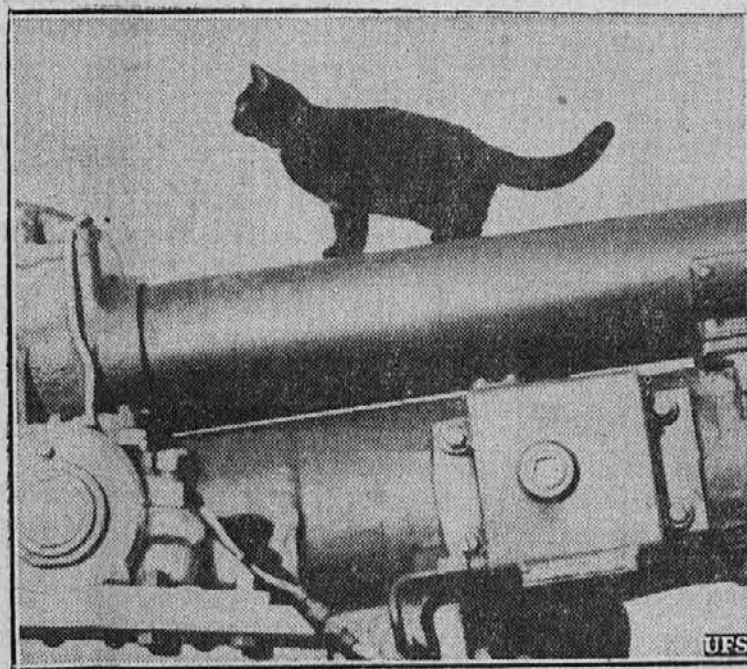
Oglejte si naše razstavne vzorce, kot Maytag pralnice, stroje, ledenice in peči. Te dobite lahko zdaj veliko ceneje. Prihranite si vse od 10 do 50%. Ne zamudite ugodne prilike.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave. 819 E. 185th

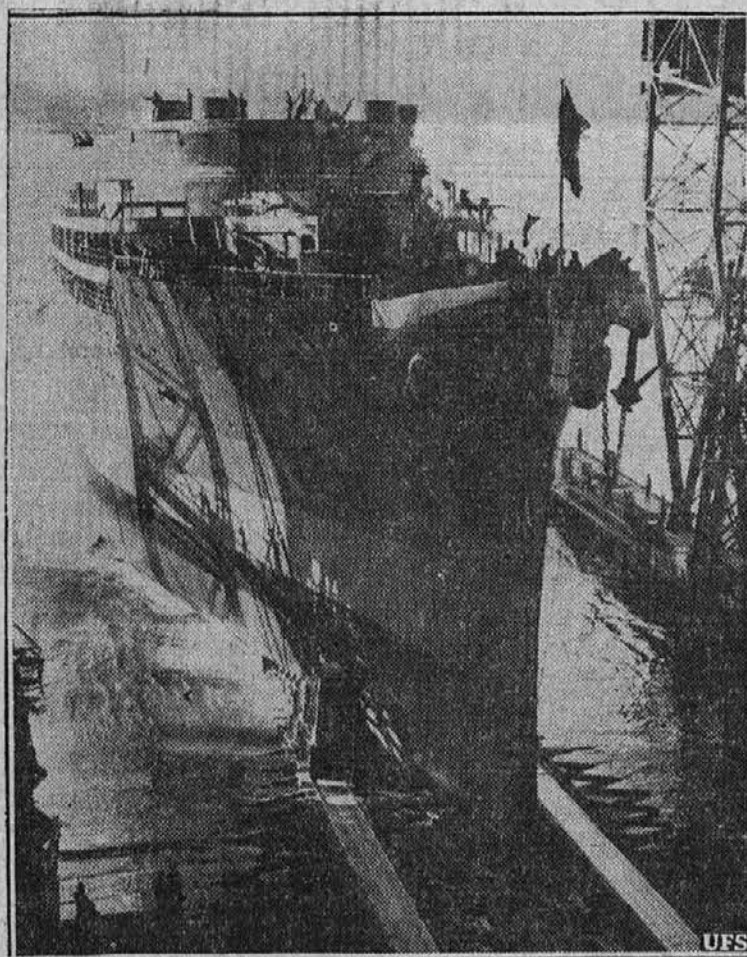
POZIV NA DELNIŠKO SEJO

V četrtek, 9. januarja, 1941, ob 8. uri zvečer se prika delniška seja Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Zborovanje se vrši v avditoriju N. Doma.

JANKO N. ROGELJ, predsednik SND.

Kljub temu, da so protizračni topovi napravljeni z vso natančnostjo, pa vseeno topničarji zaupajo, da jim bo črna mačka prinesla srečo. Tu vidimo na topu tako črno "nosilko" sreče. Slika je poslana iz Anglije.

V Camden, N. J., so splavili novo ladjo U. S. S. Vulcan, ki je stala \$14,000,000 in je dodeljena ameriški mornarici.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri-
dite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628